

Arrest

nr. 310 237 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SERNEELS
Antoine Dansaertstraat 92
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. SERNEELS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) april 1994.

1.2. Verzoekster dient op 4 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 12 december 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4 .De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 februari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Bagadi-clan te behoren. U bent geboren op 1 april 1996 in het dorp Farxaane gelegen in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

In 2014 huwde u met Y.M.W. tegen de wil van zijn familie. Na jullie huwelijk trok u in bij uw schoonfamilie. Omwille van de aanhoudende problemen met zijn familie is uw echtgenoot Somalië ontvlucht in januari 2015. Uiteindelijk verliet ook u in 2017 de woning van uw schoonfamilie en trok u terug in bij uw moeder. Begin 2018 werd u benaderd door uw schoonfamilie en voor een keuze gesteld. Ofwel kwam u samen met uw dochter terug inwonen hen in ofwel zouden ze uw dochter meenemen. U besloot om terug bij hen te gaan inwonen samen met uw dochter. Uw schoonmoeder wilde echter uw dochter besnijden. U weigerde dit waardoor er heet water over uw lichaam werd gegoten. Uiteindelijk besloot u ook om te vluchten. U reisde naar Mogadishu waar u vier dagen verbleef. Op 1 oktober 2021 verliet u Somalië en reisde via Turkije en andere onbekende landen naar België. U kwam aan in België op 6 oktober 2021 en diende op 4 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u vier medische attesten voor en twee verklaringen op eer.

Bij terugkeer vreest u opnieuw problemen te krijgen met uw schoonfamilie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werden J. en Y. uitdrukkelijk en integraal betrokken bij uw verzoek. J. komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op 4 november 2021, en aangaande uw dochter Y. werd er op 28 juli 2022 een document toegevoegd waaruit blijkt dat zij de asielprocedure van haar moeder volgt. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 12 december 2023 vermeldde u het risico, wat hen betreft, op vrouwelijke genitale verminking.

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw minderjarige dochters te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan

internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Om te beginnen moet er vastgesteld worden dat u geen zicht geeft op verblijfplaats en uw relatie met de vader uw twee dochters, M.W.Y.. U gevraagd waar uw echtgenoot momenteel verblijft antwoordt u dat hij ergens in Europa is, maar dat u niet weet waar precies. U gevraagd wanneer hij Somalië heeft verlaten verklaart u dat dit in 2015 was (CGVS, p. 8). U gevraagd of u nog contact had met hem na zijn vertrek uit Somalië antwoordt u dat hij u heel soms contacteerde. U gevraagd of hij over verblijfsdocumenten beschikt in Europa antwoordt u dat hij het u niet verteld heeft, maar dat hij er niet uitzag alsof hij documenten had. U gevraagd wanneer u voor het laatst contact had met hem antwoordt u dat u hem voor het laatst gezien hebt op 15 oktober 2021 in het huis van zijn vriend en dat u dan bent zwanger geraakt van uw jongste dochter. Daarna kregen jullie echter ruzie en hebt u hem verlaten. U gevraagd waar jullie elkaar ontmoet hebben antwoordt u dat het “ergens” in Europa was maar dat u het land niet kent. U had namelijk enkel zijn telefoonnummer en de smokkelaar heeft u met hem in contact gebracht (CGVS, p. 9). Aan deze verklaringen kan echter geen geloof gehecht worden. Vooreerst is het opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft dat Y. nog steeds uw echtgenoot is terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat jullie relatie reeds beëindigd was voor uw aankomst in België. Verder lijkt het ook onwaarschijnlijk dat u er in geslaagd zou zijn hem op te sporen en te ontmoeten zonder enige notie te hebben van zijn locatie. Aangezien u nog contact had met hem na zijn vertrek uit Somalië kan er redelijkerwijs verwacht worden dat hij u informatie zou hebben gegeven over zijn verblijfplaats en –status of dat u er naar gevraagd zou hebben.

Verder werd er ook vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd door uw verklaringen betreffende uw clanaffiliatie. U beweert tot de Bagadi-clan te behoren. Echter dient te worden opgemerkt dat er twijfels rijzen bij het door u beweerde clanbehoren. U gevraagd tot welke clanfamilie de Bagadi-clan behoort antwoordt u “Bagadi is Bagadi” (CGVS, p. 11). U gevraagd om meer te vertellen over de Digil-clan antwoordt u dat u de Digil-clan niet kent. U gevraagd of de Bagadi geen subclan is van de Digil antwoordt u eerst ontkennend en stelt daarna plots dat de Bagadi-clan behoort tot de Digil en Mirifle. U gevraagd om meer te vertellen over de Digil en Mirifle antwoordt u dat Digil, Mirifle en Bagadi allemaal hetzelfde zijn. U

gevraagd of de Digil is onderverdeeld in subclans antwoordt u bevestigend maar voegt hier meteen aan toe dat iedere persoon enkel zijn eigen clan kent (CGVS, p. 17 – 18). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Om te beginnen kan er vastgesteld worden dat u ten onrechte beweert dat de Bagadi, Digil en Mirifle allemaal hetzelfde zouden zijn. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter dat de Digil en Mirifle twee aparte subclans zijn van de Rahanweyn-clan en dat de Bagadi-clan deel uitmaakt van de Digil. Daarnaast blijkt uit de geraadpleegde bronnen ook dat de leden van de Rahanweyn-clan het Somalisch dialect Maay spreken. Hoewel het dialect relatief homogeen is werden er toch kleine verschillen opgemerkt waardoor er een onderscheidt wordt gemaakt tussen vijf Maay-dialecten waarvan Af-Bagadi er één is. U gevraagd of u Somalische dialecten spreekt, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 5). U gevraagd of u al gehoord hebt van het dialect Maay antwoordt u bevestigend. U gevraagd wat u daarover gehoord hebt antwoordt u “Ik hoorde Maay, Bay, Bakool” (CGVS, p. 12). De vaststelling dat u niet lijkt te weten dat de Bagadi-clan een specifiek dialect spreekt doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot deze clan te behoren.

Verder kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat iedere persoon enkel zijn eigen clan zou kennen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het clansysteem van cruciaal belang is in de Somalische context. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving. In het licht van deze informatie doet de vaststelling dat u er niet in slaagt om de grootste Somalische clans op te sommen en u niet weet tot welke clan de huidige president van Somalië behoort bijgevolg verdere vraagtekens rijzen over uw vermeend verblijf in Somalië (CGVS, p. 16 en 17). U vermeldt echter enkel de Hawiye-clan en twee van diens subclans namelijk, Murusade en Haber Gedir terwijl er sprake is van vijf grote clanfamilies in Somalië, namelijk Hawiye, Darod, Dir, Isaaq en Rahanweyn.

Een ander element dat verder twijfel zaait over uw vermeende verblijf in Somalië is uw gebrekkige geografische kennis over uw land van herkomst. U gevraagd naar de districten die grenzen aan het district Qoryooley verklaart u dat dit de districten Afgooye, Marka, Barawee en Wanlaweyn zijn (CGVS, p. 17). Dit is echter niet volledig correct. Barawee en Wanlaweyn grenzen niet aan Qoryooley maar wel Buurhakaba en Kurtunwaarey. Daarnaast situeert u Afgooye ook foutief ten zuiden van Qoryooley. Het ligt namelijk ten oosten van Qoryooley. Verder kan er vastgesteld worden dat u er ook niet in slaagt andere provincies te benoemen. U verklaart louter dat het er veel zijn en vraagt zich luidop af of elke provincie geen commissaris heeft (CGVS, p. 18). Voor iemand die beweert afkomstig te zijn uit Somalië zijn deze verklaringen echter ondermaats.

Daarnaast wordt ook de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Farxaane in vraag gesteld. Dit in de eerste plaats omwille van uw uiterst summiere verklaringen over uw directe leefomgeving. U gevraagd om uw dorp te beschrijven zodat de protection officer er zich een beeld kan over vormen antwoordt u dat Farxaane onder het district Qoryooley valt en dat Marka de hoofdstad is (CGVS, p. 18). Aangaande deze verklaring moet er opgemerkt worden dat dit niet volledig correct is. Marka is namelijk de hoofdstad van de provincie Lower Shabelle en niet van het district Qoryooley. U verder aangespoord om meer te vertellen over uw dorp antwoordt u dat dit alles is wat u weet. U bent namelijk niet rondgegaan in uw dorp. U gevraagd naar de beroepen van de inwoners van uw dorp antwoordt u dat sommige mensen vee hebben, maar dat iedereen doet wat nodig is om zichzelf te onderhouden. U nogmaals gevraagd om te vertellen over de beroepen van de mensen in uw dorp stelt u dat u het leven van andere mensen niet kent maar dat er voornamelijk veehouders en landbouwers wonen, wat overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U gevraagd naar de ligging van de landbouwvelden blijft uw antwoord echter zeer vaag. Na u tot vijf maal toe gevraagd te hebben naar de exacte ligging van de landbouwvelden komt er geen antwoord op de gestelde vraag (CGVS, p. 18 en 19). Daarnaast hebt u ook slechts een beperkte kennis over de gewassen die geteeld worden in uw regio en de seizoenen die van vitaal belang zijn in de het dagelijks leven van de mensen die woonachtig zijn in agrarisch gebied. U gevraagd welke gewassen er geteeld worden antwoordt u “sorghum, maïs, tomaten, bananen. Wat iedereen maar wil” (CGVS, p. 19). Dit is echter niet volledig correct. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat maïs, bonen en sesam op grote schaal worden geteeld in uw regio van herkomst en dat groenten en fruit zoals tomaten, pompoen, mango's en kokosnoten slechts aanvullende gewassen zijn. Er is echter helemaal geen sprake van de teelt van sorghum in uw regio zoals u beweert. U gevraagd naar de seizoenen in Somalië lijkt u aanvankelijk de vraag niet te begrijpen. De vraag nogmaals herhaalt antwoordt u “na de droogte, na de regen kan er aan landbouw gedaan worden”. U gevraagd of er na de droogte of na de regen aan landbouw kan gedaan worden geeft u opnieuw geen antwoord op de gestelde vraag. U antwoordt namelijk “Na de regen. Als het regent. Dan kan er gezaaid worden. Als het warm is”. U gevraagd naar de naam van het droge seizoen antwoordt u dat u droogte enkel kent als droogte. U gevraagd naar de naam van het regenseizoen beweert ten onrechte dat jilaal een regenseizoen is. Jilaal is namelijk een droog seizoen. U gevraagd of u behalve jilaal nog andere seizoenen kent antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 16). Deze verklaringen doen ernstige afbreuk aan uw beweerde regio van herkomst. Uw bewering dat u huisvrouw was en nooit bent rondgegaan in uw dorp kan uw gebrek

aan kennis niet verschonen (CGVS, p. 12). Aangezien u verklaart van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Somalië in Farxaane te hebben gewoond waar er in elke wijk landbouvvelden liggen, zoals u verklaart, kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u in zekere mate vertrouwt bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met landbouw, zoals de gewassen die er geteeld worden, de zaai- en oogstperiodes en de daaraan gekoppelde seizoenen.

Een bijkomend element dat uw beweerde herkomst uit het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle ondergraaft, heeft te maken met de vaststelling dat uw kennis over de periodes van droogte en de overstromingen die uw regio de afgelopen jaren troffen hebben zeer beperkt is. U verklaart spontaan dat er dieren zijn overleden tijdens de droogte. U gevraagd in welke periode de droogte heeft plaatsgevonden verklaart u dat de grootste droogte dateert van in 2012. Aangaande de duur van de droogte legt u geen heldere verklaringen af. Eerst verklaart u dat de droogte tot in 2013/2014 heeft geduurd. Daarna verklaart u dan weer dat de droogte vijf maanden heeft geduurd (CGVS, p. 14). U gevraagd of uw regio na deze droogte nog getroffen werd door andere droogtes antwoordt u ontkennend. Deze informatie is echter niet correct. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in 2012 noch in 2013 een droogte is geweest in uw regio. Wel zijn er periodes van droogte geweest in de jaren 2010, 2011, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 en 2019. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan de term ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van oktober 2010 tot augustus 2011, de periode van april 2014 tot juli 2014, de maanden februari en maart van 2015, de maanden mei en juni van 2016, de periode van september 2016 tot november 2017, de maanden januari en februari van 2018 en de periode van oktober 2018 tot januari 2019 in uw district Qoryooley. Concreet betekent dit dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee.

U gevraagd naar overstromingen stelt u dat de Shabelle rivier soms overstroomde. U gevraagd in welke periode de rivier buiten zijn oevers trad, kan u zich dit niet meer herinneren. U hebt er enkel over gehoord. U gevraagd of de overstromingen schade hebben veroorzaakt in uw dorp antwoordt u “soms wel”. U gevraagd om hierover meer te vertellen geeft u het summier antwoord dat de huizen onder water liepen en dat de inwoners problemen kregen. U gevraagd of de overstromingen ook schade hebben aangericht in andere dorpen verklaart u dat er ook schade was in Afgooye, Marka en Qoryooley (CGVS, p. 15). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de zware regenval van april 2018 een einde heeft gemaakt aan de droogte maar eveneens resulteerden in overstromingen, doordat Al-Shabaab het water van de Shabelle rivier had omgeleid naar zes dorpen in het district Qoryooley waaronder ook uw dorp, Farxaane. U geconfronteerd met deze informatie antwoordt u “de rivier overstroomde telkens en veroorzaakte problemen voor de mensen” (CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring voor u onwetendheid betreffende de gebeurtenissen van april 2018.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw dorp en de ruimere regio eveneens ontoereikend is voor iemand die beweert van aan haar geboorte tot haar vertrek in 2021 in Farxaane te hebben gewoond. U verklaart dat de overheid sinds 2017-2018 officieel de controle heeft over uw dorp maar dat Al-Shabaab er nog steeds aanwezig is (CGVS, p. 20). U gevraagd of u zich iets kan herinneren van de machtsovername kan u enkel vertellen dat er doden zijn gevallen. U gevraagd of Al-Shabaab ooit bestreden werd in uw dorp antwoordt u dat er altijd tegen hen werd gevochten. U tot tweemaal toe gevraagd naar de manier waarop Al-Shabaab werd bestreden blijft uw antwoord zeer summier. U verklaart dat ze op elkaar schieten en dat ze verjaagd worden (CGVS, p. 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Indien Al-Shabaab wel degelijk bestreden werd in uw dorp kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover doorleefd en gedetailleerd kan vertellen. U gevraagd of er ooit aanvallen zijn geweest op uw dorp vanuit andere dorpen en steden antwoordt u ontkennend. Dit is echter niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt namelijk dat er in februari 2017 mortieren werden afgevuurd richting Farxaane. Volgens de inwoners zou het hierbij om meer dan 20 bommen zijn gegaan. U geconfronteerd met deze informatie beweert u ten onrechte dat de aanval werd uitgevoerd door Al-Shabaab op de Burundese troepen (CGVS, p. 21). De mortieren werden echter afgevoerd door de AMISOM-troepen en niet door Al-Shabaab. Verder wordt er ook melding gemaakt van een militaire operatie van AMISOM tegen Al-Shabaab die plaatsgevonden heeft in april 2017 in verschillende delen van Lower Shabelle waaronder ook in uw dorp. Hierbij werd Al-Shabaab-commandant Abbas Ahmed gearresteerd in zijn woning in Farxaane. Daarnaast lijkt de Salaax-militie u niet bekend in de oren te klinken. U gevraagd naar deze militia, antwoordt u namelijk “de Salaax-militie? De militia van Salaax, is hij de leider van Al-Shabaab?” (CGVS, p. 21). De Salaax-militie is echter een verdedigingsmilitie die opgericht werd door de Bantu-gemeenschap. Het is opvallend dat u niet vertrouwd lijkt te zijn met het bestaan van deze militia. Er zijn namelijk in Farxaane en de omliggende dorpen enkele conflicten geweest tussen de Salaax-militie en de lokale bevolking. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt zou er in 2015 een conflict hebben plaatsgevonden in Farhaane tussen de Salaax-militie en een groep lokale landbouwers behorende tot de Habar Gidir-clan. Daarbij zouden meerdere mensen het leven hebben gelaten.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 1 hebt ondergaan. Daarnaast legde u ook nog twee medische attesten voor waaruit blijkt dat uw dochters intact zijn en een verklaring op eer opgemaakt door GAMS waarbij u zich akkoord verklaart uw dochter te beschermen tegen elke vorm van vrouwelijke genitale verminking. Tot slot legde u ook een medisch rapport voor waarin littekens worden opgelijst waarvan u verklaart dat deze het gevolg zijn van brandwonden die u hebt opgelopen. Deze attesten kunnen echter de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Farxaane niet herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Farxaane, in district Qoryooley, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Farxaane heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 december 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities CGVS, p. 15 en 24). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er

werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Tot tweemaal toe geconfronteerd met de twijfels van het CGVS over uw beweerde herkomst uit Farxaane, blijft u volhouden wel degelijk afkomstig te zijn in Farxaane (CGVS, p. 15 en 24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochters Jasmien, volgens uw verklaringen geboren op 7 januari 2015 in Farxaane, en Yusra, geboren op 4 juli 2022 in Halle (België), hebt u, wat hen betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van deze kinderen heb ik besloten, hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot

4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

U legde twee medische attesten voor waaruit blijkt dat uw dochters geen vrouwelijke genitale verminking hebben ondergaan. Verder legt u ook nog een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 1 hebt ondergaan.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochters betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Jasmien en Yusra. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochters moet worden beschermd.

Het loutere feit dat u de ouder bent van dochters die als vluchteling werden erkend, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochters Jasmien en Yusra bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3, §1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1.A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

“Via de bestreden beslissing oordeelde verwerende partij dat verzoekster haar vraag tot internationale bescherming ongegrond diende te worden verklaard en dat de toekenning aan verzoekster van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiair beschermde aldus geweigerd diende te worden. De bestreden beslissing motiveerde deze weigering door te oordelen dat verzoekster haar medewerkingsplicht zou hebben geschonden. Deze medewerkingsplicht zou volgens verweerster zijn geschonden omdat verzoekster (1) geen actuele info heeft over de huidige verblijfplaats van de vader van haar kinderen en (2) ongeloofwaardige verklaringen over haar verblijf in Somalië zou hebben afgelegd.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat de echtgenoot van verzoekster, de heer Y.M.W., Somalië verlaten heeft in 2015. Verzoekster verliet Somalië in 2017. Met behulp van de smokkelaar kon verzoekster haar echtgenoot ontmoeten op 15.10.2021. Tijdens deze ontmoeting raakte verzoekster zwanger. Het is echter essentieel op te merken dat verzoekster na deze ontmoeting op 15.10.2021 ruzie kreeg met haar echtgenoot en hem omwille van deze ruzie verliet. Het is dan ook niet meer dan logisch dat wanneer verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op 12.12.2023 (zijnde meer dan 2 jaar na het beëindigen van de relatie) wordt bevraagd over de huidige verblijfplaats van haar ex-echtgenoot, zij dit antwoord schuldig dient te blijven. Zij kon op basis van haar vorige ontmoeting logischerwijze enkel mededelen dat haar ex-echtgenoot ergens in Europa zou moeten zijn. Men kan niet redelijkerwijze verwachten dat men de actuele verblijfplaats van een persoon kent indien men reeds 2 jaar geen relatie, noch enig contact met die persoon heeft gehad.

Ten tweede werpt verwerende partij op dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen zou hebben afgelegd m.b.t. haar verblijf in Somalië. Zo zou zij verklaard hebben dat de Bagadin-clan, de Digil-clan en de Mirifle-clan alle drie zowat hetzelfde zouden zijn. Verweerster schrijft in haar beslissing dat de Bagadin-clan een onderdeel is van de Digil-clan en dat de Digil-clan samen met de Mirifle-clan behoort tot de Rahanweyn-clan. Het antwoord van verzoekster dat de Bagadinclan, de Digil-clan en Mirifle-clan alle drie zowat hetzelfde zouden zijn, is dan ook niet kennelijk onredelijk. Zoals verweerster zelf neerschrijft behoren deze drie subclans alle drie tot de Rahanweyn-clan. Het antwoord van verzoekster is dan ook niet geheel foutief.

Verder verwijt verweerster verzoekster dat zij geen volledige info kan verschaffen i.v.m. de clanstructuur in Somalië, de geografische indeling in districten/provincies en dat zij niet goed op de hoogte is over de politieke situatie in Somalië. Er dient gewezen te worden op het feit dat verzoekster een ongeschoolde Somalische huisvrouw is. Een volledig ongeschoolde persoon kan niet redelijk verweten worden geen exacte kennis te hebben over de uiterst gecompliceerde geografische en politieke indeling van haar land.

Luidens artikel 48/3 § 1 Vreemdelingenwet wordt de vluchtelingenstatus toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. De definitie van dit artikel, meer bepaald artikel 1 A2, bevat 4 elementen:

- een gegronde vrees voor vervolging hebben;
- de 5 gronden: omwille van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of een politieke overtuiging;
- zich buiten het land van herkomst bevinden;
- een gebrek aan bescherming;

Door te oordelen dat verzoekster haar vraag tot toekenning van internationale bescherming ongegrond dient te worden verklaard, schendt verwerende partij bovenstaande bepaling. Uit het feitenrelaas blijkt namelijk overduidelijk dat het voor verzoekster omwille van de problemen met haar schoonfamilie onmogelijk is om veilig in Somalië te verblijven. Verzoekster heeft in het kader van haar verzoek reeds de medische attesten neergelegd waaruit de aanwezigheid van opgelopen fysieke littekens duidelijk blijkt. De schoonfamilie van verzoekster goot heet water over haar uit. Deze littekens zijn daarvan het gevolg. Door dit conflict dient de vluchtelingenstatus toegekend te worden aan verzoekster, in ondergeschikte orde de status van subsidiair beschermde. Minstens dient verweerster, na gewezen te worden op het feit dat verzoekster haar medewerkingsplicht niet heeft geschonden, opnieuw onderzoek te doen naar de aanwezigheid van een gegronde vrees/mogelijkheid tot ernstige schade”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van

het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) haar clanaffiliatie en de algemene clansituatie; (ii) de geografische kennis; (iii) haar directe leefomgeving; (iv) de gewassen die geteeld worden in de regio en de seizoenen; (v) de periodes van droogte en overstromingen; (vi) de politieke situatie en incidenten in haar dorp incoherent, onjuist en gebrekkig zijn.

4.1.3. Ter verschoning van haar gebrekkige kennis over haar regio van herkomst, stelt verzoekster dat zij een ongeschoolde huisvrouw is. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een ongeschoolde vrouw met verzoeksters voorgehouden profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde land en regio van herkomst. Verzoekster verbleef vijftientwintig jaar in Farxaane, zodat kan worden aangenomen dat zij minstens gedetailleerde, coherente en correcte verklaringen zou kunnen afleggen over de meest elementaire zaken over haar regio, *quod non in casu*. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

4.1.4. De Raad kan verzoekster niet volgen in haar overtuiging dat de door haar verstrekte informatie over haar clanaffiliatie en de clankennis in het algemeen afdoende is. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn pertinente overwegingen dat: *“Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd door uw verklaringen betreffende uw clanaffiliatie. U beweert tot de Bagadi-clan te behoren. Echter dient te worden opgemerkt dat er twijfels rijzen bij het door u beweerde clanbehoren. U gevraagd tot welke clanfamilie de Bagadi-clan behoort antwoordt u “Bagadi is Bagadi” (CGVS, p. 11). U gevraagd om meer te vertellen over de Digil-clan antwoordt u dat u de Digil-clan niet kent. U gevraagd of de Bagadi geen subclan is van de Digil antwoordt u eerst ontkennend en stelt daarna plots dat de Bagadi-clan behoort tot de Digil en Mirifle. U gevraagd om meer te vertellen over de Digil en Mirifle antwoordt u dat Digil, Mirifle en Bagadi allemaal hetzelfde zijn. U gevraagd of de Digil is onderverdeeld in subclans antwoordt u bevestigend maar voegt hier meteen aan toe dat iedere persoon enkel zijn eigen clan kent (CGVS, p. 17 – 18). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Om te beginnen kan er vastgesteld worden dat u ten onrechte beweert dat de Bagadi, Digil en Mirifle allemaal hetzelfde zouden zijn. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter dat de Digil en Mirifle twee aparte subclans zijn van de Rahanweyn-clan en dat de Bagadi-clan deel uitmaakt van de Digil. Daarnaast blijkt uit de geraadpleegde bronnen ook dat de leden van de Rahanweyn-clan het Somalisch dialect Maay spreken. Hoewel het dialect relatief homogeen is werden er toch kleine verschillen opgemerkt waardoor er een onderscheidt wordt gemaakt tussen vijf Maay-dialecten waarvan Af-Bagadi er één is. U gevraagd of u Somalische dialecten spreekt, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 5). U gevraagd of u al gehoord hebt van het dialect Maay antwoordt u bevestigend. U gevraagd wat u daarover gehoord hebt antwoordt u “Ik hoorde Maay, Bay, Bakool” (CGVS, p. 12). De vaststelling dat u niet lijkt te weten dat de Bagadi-clan een specifiek dialect spreekt doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot deze clan te behoren. Verder kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat iedere persoon enkel zijn eigen clan zou kennen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het clansysteem van cruciaal belang is in de Somalische context. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie*

in de samenleving. In het licht van deze informatie doet de vaststelling dat u er niet in slaagt om de grootste Somalische clans op te sommen en u niet weet tot welke clan de huidige president van Somalië behoort bijgevolg verdere vraagtekens rijzen over uw vermeend verblijf in Somalië (CGVS, p. 16 en 17). U vermeldt echter enkel de Hawiye-clan en twee van diens subclans namelijk, Murusade en Haber Gedir terwijl er sprake is van vijf grote clanfamilies in Somalië, namelijk Hawiye, Darod, Dir, Isaaq en Rahanweyn". De Raad benadrukt het primordiale belang van de clanstructuur in de Somalische samenleving. In deze context is het geenszins aannemelijk dat verzoekster haar hele leven zou hebben geleefd in het dorp Farxaane, doch slechts een dermate gebrekkige en, op sommige punten, incorrecte kennis zou hebben van het clansysteem in Somalië.

4.1.5. De Raad stelt verder vast dat verzoekster geen enkele dienstige poging onderneemt om de volgende overwegingen van de commissaris-generaal – die kernachtig, draagkrachtig en pertinent zijn en die door de Raad worden overgenomen – te ontkrachten of hier een nieuw licht op te werpen:

"Een ander element dat verder twijfel zaait over uw vermeende verblijf in Somalië is uw gebrekkige geografische kennis over uw land van herkomst. U gevraagd naar de districten die grenzen aan het district Qoryooley verklaart u dat dit de districten Afgooye, Marka, Barawee en Wanlaweyn zijn (CGVS, p. 17). Dit is echter niet volledig correct. Barawee en Wanlaweyn grenzen niet aan Qoryooley maar wel Buurhakaba en Kurtunwaarey. Daarnaast situeert u Afgooye ook foutief ten zuiden van Qoryooley. Het ligt namelijk ten oosten van Qoryooley. Verder kan er vastgesteld worden dat u er ook niet in slaagt andere provincies te benoemen. U verklaart louter dat het er veel zijn en vraagt zich luidop af of elke provincie geen commissaris heeft (CGVS, p. 18). Voor iemand die beweert afkomstig te zijn uit Somalië zijn deze verklaringen echter ondermaats.

Daarnaast wordt ook de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Farxaane in vraag gesteld. Dit in de eerste plaats omwille van uw uiterst summiere verklaringen over uw directe leefomgeving. U gevraagd om uw dorp te beschrijven zodat de protection officer er zich een beeld kan over vormen antwoordt u dat Farxaane onder het district Qoryooley valt en dat Marka de hoofdstad is (CGVS, p. 18). Aangaande deze verklaring moet er opgemerkt worden dat dit niet volledig correct is. Marka is namelijk de hoofdstad van de provincie Lower Shabelle en niet van het district Qoryooley. U verder aangespoord om meer te vertellen over uw dorp antwoordt u dat dit alles is wat u weet. U bent namelijk niet rondgegaan in uw dorp. U gevraagd naar de beroepen van de inwoners van uw dorp antwoordt u dat sommige mensen vee hebben, maar dat iedereen doet wat nodig is om zichzelf te onderhouden. U nogmaals gevraagd om te vertellen over de beroepen van de mensen in uw dorp stelt u dat u het leven van andere mensen niet kent maar dat er voornamelijk veehouders en landbouwers wonen, wat overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U gevraagd naar de ligging van de landbouwvelden blijft uw antwoord echter zeer vaag. Na u tot vijf maal toe gevraagd te hebben naar de exacte ligging van de landbouwvelden komt er geen antwoord op de gestelde vraag (CGVS, p. 18 en 19). Daarnaast hebt u ook slechts een beperkte kennis over de gewassen die geteeld worden in uw regio en de seizoenen die van vitaal belang zijn in de het dagelijks leven van de mensen die woonachtig zijn in agrarisch gebied. U gevraagd welke gewassen er geteeld worden antwoordt u "sorghum, maïs, tomaten, bananen. Wat iedereen maar wil" (CGVS, p. 19). Dit is echter niet volledig correct. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat maïs, bonen en sesam op grote schaal worden geteeld in uw regio van herkomst en dat groenten en fruit zoals tomaten, pompoen, mango's en kokosnoten slechts aanvullende gewassen zijn. Er is echter helemaal geen sprake van de teelt van sorghum in uw regio zoals u beweert. U gevraagd naar de seizoenen in Somalië lijkt u aanvankelijk de vraag niet te begrijpen. De vraag nogmaals herhaalt antwoordt u "na de droogte, na de regen kan er aan landbouw gedaan worden". U gevraagd of er na de droogte of na de regen aan landbouw kan gedaan worden geeft u opnieuw geen antwoord op de gestelde vraag. U antwoordt namelijk "Na de regen. Als het regent. Dan kan er gezaaid worden. Als het warm is". U gevraagd naar de naam van het droge seizoen antwoordt u dat u droogte enkel kent als droogte. U gevraagd naar de naam van het regenseizoen beweert ten onrechte dat jilaal een regenseizoen is. Jilaal is namelijk een droog seizoen. U gevraagd of u behalve jilaal nog andere seizoenen kent antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 16). Deze verklaringen doen ernstige afbreuk aan uw beweerde regio van herkomst. Uw bewering dat u huisvrouw was en nooit bent rondgegaan in uw dorp kan uw gebrek aan kennis niet verschonen (CGVS, p. 12). Aangezien u verklaart van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Somalië in Farxaane te hebben gewoond waar er in elke wijk landbouwvelden liggen, zoals u verklaart, kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u in zekere mate vertrouwt bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met landbouw, zoals de gewassen die er geteeld worden, de zaai- en oogstperiodes en de daaraan gekoppelde seizoenen.

Een bijkomend element dat uw beweerde herkomst uit het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle ondergraaft, heeft te maken met de vaststelling dat uw kennis over de periodes van droogte en de overstromingen die uw regio de afgelopen jaren troffen hebben zeer beperkt is. U verklaart spontaan dat er dieren zijn overleden tijdens de droogte. U gevraagd in welke periode de droogte heeft plaatsgevonden verklaart u dat de grootste droogte dateert van in 2012. Aangaande de duur van de droogte legt u geen heldere verklaringen af. Eerst verklaart u dat de droogte tot in 2013/2014 heeft geduurd. Daarna verklaart u dan weer dat de droogte vijf maanden heeft geduurd (CGVS, p. 14). U gevraagd of uw regio na deze droogte nog getroffen werd door andere droogtes antwoordt u ontkennend. Deze informatie is echter niet correct. Uit

de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in 2012 noch in 2013 een droogte is geweest in uw regio. Wel zijn er periodes van droogte geweest in de jaren 2010, 2011, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 en 2019. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan de term ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van oktober 2010 tot augustus 2011, de periode van april 2014 tot juli 2014, de maanden februari en maart van 2015, de maanden mei en juni van 2016, de periode van september 2016 tot november 2017, de maanden januari en februari van 2018 en de periode van oktober 2018 tot januari 2019 in uw district Qoryooley. Concreet betekent dit dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee.

U gevraagd naar overstromingen stelt u dat de Shabelle rivier soms overstroomde. U gevraagd in welke periode de rivier buiten zijn oevers trad, kan u zich dit niet meer herinneren. U hebt er enkel over gehoord. U gevraagd of de overstromingen schade hebben veroorzaakt in uw dorp antwoordt u “soms wel”. U gevraagd om hierover meer te vertellen geeft u het summier antwoord dat de huizen onder water liepen en dat de inwoners problemen kregen. U gevraagd of de overstromingen ook schade hebben aangericht in andere dorpen verklaart u dat er ook schade was in Afgooye, Marka en Qoryooley (CGVS, p. 15). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de zware regenval van april 2018 een einde heeft gemaakt aan de droogte maar eveneens resulteerden in overstromingen, doordat Al-Shabaab het water van de Shabelle rivier had omgeleid naar zes dorpen in het district Qoryooley waaronder ook uw dorp, Farxaane. U geconfronteerd met deze informatie antwoordt u “de rivier overstroomde telkens en veroorzaakte problemen voor de mensen” (CGVS, p. 21). Dit is echter geen afdoende verklaring voor u onwetendheid betreffende de gebeurtenissen van april 2018.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw dorp en de ruimere regio eveneens ontoereikend is voor iemand die beweert van aan haar geboorte tot haar vertrek in 2021 in Farxaane te hebben gewoond. U verklaart dat de overheid sinds 2017-2018 officieel de controle heeft over uw dorp maar dat Al-Shabaab er nog steeds aanwezig is (CGVS, p. 20). U gevraagd of u zich iets kan herinneren van de machtsvername kan u enkel vertellen dat er doden zijn gevallen. U gevraagd of Al-Shabaab ooit bestreden werd in uw dorp antwoordt u dat er altijd tegen hen werd gevochten. U tot tweemaal toe gevraagd naar de manier waarop Al-Shabaab werd bestreden blijft uw antwoord zeer summier. U verklaart dat ze op elkaar schieten en dat ze verjaagd worden (CGVS, p. 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Indien Al-Shabaab wel degelijk bestreden werd in uw dorp kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover doorleefd en gedetailleerd kan vertellen. U gevraagd of er ooit aanvallen zijn geweest op uw dorp vanuit andere dorpen en steden antwoordt u ontkennend. Dit is echter niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt namelijk dat er in februari 2017 mortieren werden afgevuurd richting Farxaane. Volgens de inwoners zou het hierbij om meer dan 20 bommen zijn gegaan. U geconfronteerd met deze informatie beweert u ten onrechte dat de aanval werd uitgevoerd door Al-Shabaab op de Burundese troepen (CGVS, p. 21). De mortieren werden echter afgevoerd door de AMISOM-troepen en niet door Al-Shabaab. Verder wordt er ook melding gemaakt van een militaire operatie van AMISOM tegen Al-Shabaab die plaatsgevonden heeft in april 2017 in verschillende delen van Lower Shabelle waaronder ook in uw dorp. Hierbij werd Al-Shabaab-commandant Abbas Ahmed gearresteerd in zijn woning in Farxaane. Daarnaast lijkt de Salaax-militie u niet bekend in de oren te klinken. U gevraagd naar deze militia, antwoordt u namelijk “de Salaax-militie? De militia van Salaax, is hij de leider van Al-Shabaab?” (CGVS, p. 21). De Salaax-militie is echter een verdedigingsmilitie die opgericht werd door de Bantu-gemeenschap. Het is opvallend dat u niet vertrouwd lijkt te zijn met het bestaan van deze militia. Er zijn namelijk in Farxaane en de omliggende dorpen enkele conflicten geweest tussen de Salaax-militie en de lokale bevolking. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt zou er in 2015 een conflict hebben plaatsgevonden in Farhaane tussen de Saalax-militie en een groep lokale landbouwers behorende tot de Habar Gidir-clan. Daarbij zouden meerdere mensen het leven hebben gelaten.”

4.1.6. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.7. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Farxaane gelegen in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle en dat “Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Farxaane heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.” Het motief in de bestreden beslissing dat verzoekster geen zicht biedt op de verblijfplaats en relatie met de vader van haar twee dochters wordt door de Raad als overtoollig beschouwd, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan.

4.1.8. Louter volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoekster niet ingaat op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de door haar ondergane vrouwelijke genitale verminking type I en evenmin op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de vaststelling dat haar kinderen nog niet werden blootgesteld aan deze praktijk en derhalve de vluchtelingenstatus werden toegekend.

4.1.9. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Farxaane gelegen in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. In de mate dat verzoekster een schending zou aanvoeren van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES